

Der er nu ikke længere den Særegenhed tilstede for Procuratorerne, som efter de tidligere Forhold characteriserede deres Stilling som Embedsmænd, at de ere pensionsberettigede; den hele Lighed mellem Procuratorer og Embedsmænd er nu blot den, at der behøves Kgl. Bestilling, for at de kunne udøve deres Forretning, men den nyere Lovgivning er jo netop paa Springet til at oversføre dem i de næringsdrivende Borgeres Klasse; vi have her i Rigsdagen vedtaget en Lov, som har paalagt Procuratorerne at svare Nærings-Krigsskat, ligesom andre næringsdrivende Borgere, og jeg kan ikke troe, at den Tid skulde være fjern, da man bragte det derhen, at Procuratorerne virkelig kunne udøve deres Bestilling efter at have erhvervet Borgerkab. Jeg vil ikke dermed sige, at Enhver skulde kunne gaae hen og tage Borgerkab paa denne Bestilling; det kan for denne Næringsdrift opstilles Regler, som skulle opfyldes, inden man kan faae Tilladelse til at udøve den, ligesom for enhver anden borgerlig Gjerning; men det, troer jeg, er en urimelig Indskrænkning, som Lovgivningen har lagt paa den Mand, der har aflagt Prøve paa sin juridiske Indsigt og Dygtighed, at man negter ham at bruge den i hans Medborgeres Tjeneste (Grundtvig: Hør!), saafremt de ville benytte sig af den, og jeg troer, at Juristerne derved ere stillede langt slettere end t. Ex. Lægerne. Den Anke, jeg altsaa egentlig har imod det foreliggende Lovforslag, er, at det ikke er gennemgribende nok, at det ikke gennemfører den Tanke, som den ærede Forslagsstiller har sagt, efter hans Mening ligger til Grund for det. Det kunde maaskee være det Rigtigste at forkaste dette Lovforslag, i Haab om, at Procuratorernes Stilling vilde undergaae en gennemgribende Forandring, naar vi engang komme saa vidt, at vi faae det Tilfagn, som indeholdes i Grundloven om Rettergangsmaadens Mundtlighed, gjort til Virkelighed igjennem alle Instanser; men, da den Tid maaskee endnu er noget fjern, at vi komme saa vidt, at vi faae dette Tilfagn gjort til Virkelighed, naget der vistnok allerede er gjort et Skridt dertil ved en extraordinair Bevilling i Finantsloven for næste Aar, saa troer jeg, at det dog kunde være ret

hensigtsmæssigt at lade det foreliggende Lovforslag nyde Fremme her i Thinget. Det kunde jo være, at der kunde komme noget mere Gjennemgribende ind i det, at der kunde udbringes noget Mere af det, end det nu, efter sine Ord, indeholder. Jeg skal derfor stemme for, at det af Rigsdagsmanden for Aarhus Amts 1ste Valgfreds stillede Forslag maa nyde Fremme.

G. Winther: Det kunde naturligvis ikke undre mig, at den ærede Rigsdagsmand for Københavns 6te Valgfreds (Mourier) vilde have Procuratorerne dragne ind under Embedsclassen, men han er i den Henseende tilstrækkelig tilbagevisti af Rigsdagsmanden fra Sorø Amt, som sidst havde Ordet. Jeg troer, at han havde stor Uret, naar han sagde, at det var vigtigt for Procuratorerne, at dette Lovforslag ikke gik igjennem; jeg troer ikke lettelig, at Nogen søger Hjælp udenfor Procuratorstanden med Hensyn til sin Sags Førelse, uden i det Tilfælde, at Procuratorstanden paa et bestemt Sted bestaaer af meget udnyttede Jurister, eller ogsaa at de selv nægte at befatte sig dermed. At dette Sidste kan være Tilfældet med en heel Byes og det en stor Byes Procuratorer, er aldeles vist; det har jeg nylig erfaret og det vil vise sig meget ofte, at, naar en Sag rettes imod en stor Pengeemand i en By, til hvem den Gne siger, at han staaer i Venstabsforhold, og den Anden siger, at han staaer i Pengeforhold, saa er det vanskeligt at faae Nogen til at møde for sig. Især vil dette være vanskeligt, naar Sagen dreier sig om politiske Gjenstande; det er af den Slags Sager, som i den senere Tid af og til ere komne frem gjennem Pressen; det kan være, at Procuratorerne i en By selv have været Deeltagere i Angrebet, og saa meget vanskeligere bliver det da at formaae dem til at staae den Ret, som de maaskee selv have været med at angribe. Det vil altsaa aldeles ikke formindse deres Indtægt, om dette Forslag gik igjennem, eller idetmindste i en høist ubetydelig Grad.

Hyad det angaaer, at det skulde være saa vigtigt for den, der vilde have sin Sag ført, at dette Lovforslag ikke gik igjennem, da maa man huske paa, at den, som vil have sin Sag ført, er intet Bavn, han er en voksen